Első fejezet

Materialista tudomány és az Élet,
Schrödinger az Élet fizikájáról,
Teremtés, vagy evolúció,
Anyagi, vagy szellemi lét,
A kutyáknak is van anyanyelve,
Ki teremtette a Teremtőt?

Leon Foucault francia fizikusnak 1851-ben sikerült egy egyszerű, szellemes kísérlettel itt a Földön láthatóvá tenni a Föld forgását. A párizsi Pantheon kupolájából lelógatott 67 méter hosszú kötéllel és a végére erősített 28 kg súllyal ingát épített, amely alá homokot szórt. Az ingát mozgásba hozva így az vonalat húzott a homokba, és mivel a fizikai inga függőleges lengési síkja nem változik, a Föld viszont alatta a homokkal együtt elfordul, 24 óra alatt szép kis virágot rajzolt.
Lehet, hogy a tudomány fejlődése is hasonlóan működik hozzávetőleg 1000 éves periódus idővel?
A középkorban a tudományos fejlődés gátja a kizárólag szellemi beállítottságú egyház volt, félelmetes inkvizíciós intézményével, mára azonban a materializmus, az anyagelvűség rögzült dogmává. Itt áll most az inga, ideje lenne ismét kissé visszafordulni a szellemi világ felé is. A ma elfogadott materialista tudomány szerint kizárólag az lehet „tudományos”, ami anyagelvű.
Eszerint az ember is csupán kémiai anyagok megfelelő kombinációja, csak egy kissé bonyolultabb, mint pl. egy NaCl molekula. A tudata, intelligenciája, érzelmei pedig csak agya tudattalan anyagának tisztán kémiai folyamatai, általunk tévesen szelleminek tartott melléktermé ke, amit mi képzelgésekként érzékelünk.
A tudattalan anyagnak van tudata?
Tehát a materialista tudósok tagadják, hogy maguknak is létezne saját tudatuk, szellemiségük, hiszen szellemi világ szerintük nem is létezik?

Ezzel saját tudatukat, magát a tudásukat is tagadnák. Maguk a tudósok! Nincs ebben ellentmondás?
Márpedig egy pusztán kémiai, élettelen anyag pl. egy darab kő – ugye elhisszük – hogy nem tud önállóan gondolkodni, megmoccanni, nincs cselekvőképessége, öntudata, saját intelligenciája.
Akkor az élő anyagban (például az emberben) az élettelen anyagon kívül valami „másnak" is lennie kell (például saját ítélő-, munkavégző képesség, tudat, vagy lélek), amik más funkciókat látnak el, mint az élettelen anyag, és nem csak olyan közönséges anyagtulajdonságok, mint piros, vagy zöld, puha, vagy kemény.
Akkor miért csak az élettelen anyagról szerzett tudás lehet mérvadó szempontrendszer, úgymond „tudományos"?
Azért, mert a materialisták a tudásban eddig tudtak eljutni, innen már nekik is hitre van szükségük. Azt pedig nem szabad bevallani, mert akkor oda van a „presztízs"! Pedig nem feltétlen, mert az értelmes belátás akár még növelhetné is!
Itt kell megjegyeznem, egyik vallásnak sem vagyok hittérítője, vallási tisztség viselője, csak szeretném elfogulatlanul, tisztán összevetni az álláspontokat.
Pár mondattal ez előtt szándékosan nem úgy írtam, hogy a tudásban „csak" eddig tudtak eljutni, ugyanis ameddig az emberi tudás eljutott, az nagyon is elismerésre méltó, dicsőségére válik az eddigi tudósoknak. De a tudomány eljutott egy határig, az élő anyagig és ez annyira más, hogy Erwin Schrödinger (Nobel-díjas fizikus, a kvantummechanika egyik atyja) pl. azt gondolta, hogy az élő anyagban
„újfajta fizikai törvények uralkodnak".

*/**Erwin Schrödinger**: Mi az Élet 1944. Dublin/*

Mindenesetre igaz, hogy a tudomány eddigi folyamatos fejlődése itt megtorpant. Száz év minden tudományos elméleti és gyakorlati erőfeszítése ellenére, a világ legtekintélyesebb egyetemei, kutató intézetei legkiválóbb elméinek sem sikerült élettelen anyagból akár egyetlen élő sejtet sem előállítani.

Nemhogy előállítani, de a már meglévő struktúrát sem tudjuk újra élővé tenni, ha az már egy perce meghalt (az „újraélesztés”-eknek csak akkor van néha sikere, ha a teljes halál valójában még nem állt be), tehát ha egyszer az élet megállt, még megjavítani sem sikerül, az „indító gombot” sem találjuk, újraindítani sem tudjuk, nemhogy magát a „szerkezetet” meg tudnánk alkotni. Mert fogalmunk sincs az élet mibenlétéről, működésének *lényegéről*. Nem tudjuk, az élettelen anyag mitől, hogyan válik élővé.

De a materialisták töretlenül hiszik, – bár bizonyítani még ezt sem sikerült, ugye akkor ez sem más, mint HIT! – hogy az Élet magától, külső beavatkozás nélkül alakult ki az élettelen anyagból, mivel ennek nem abszolút nulla a valószínűsége.

Valami őslevesből….. Véletlenül….. Evolúcióval...

Teremtő, alkotó nélkül!

És aki mást állít, az tudománytalan, sőt nevetségesen ostoba.

Pedig még az is megfontolandó, hogy fizikai törvényeink legtöbbje statisztikus törvény, amikre vonatkoznak a valószínűség törvényei, az Életre pedig – esetleg nem. Esetleg csak bizonyos aspektusaira. De az élettelen anyagnál sem jobb a helyzet.

Az általánosan elfogadott Nagy Bumm elmélet okáról, kezdetéről, első néhány ezredmásodpercéről sem tud a tudomány számot adni, különösen nem tud választ adni a fizikai állandók fantasztikus, hozzávető-

leg 60 tizedesjegyig terjedő finomhangolására, melyek működőképessé teszik a világmindenséget és speciálisan, éppen lehetővé teszik az életet ezen a kis bolygón. Valamint olyan bonyolult struktúrák létrejöttére mint pl. az Élet DNS lánca, vagy élő szervezetek olyan kis funkcionális egységei, melyek csak akkor működőképesek ha alkotó elemeik egy időben, egyszerre jöttek létre. Egymás után, evolúcióval nem alakulhattak ki, tehát nyilvánvaló tervezettséget mutatnak és lehetetlenné teszik a véletlenszerű keletkezést. Tehát tulajdonképpen két tábor van és mindkét tábor hívő.

A tudományos hívők és a vallásos hívők.

E két tábor között kellene igazságot tenni!

Az a vicces adoma jut eszembe, mikor két vitatkozó fél közül a bíró meghallgatja az egyiket és azt mondja:

– Igaza van.

Majd meghallgatja a másikat és azt mondja neki:

– Magának is igaza van.

Erre megszólal a jegyző:

– De bíró úr, nem lehet mindkét félnek igaza!

Mire a bíró hozzáfordul:

– Magának is igaza van.

A helyzet itt annyiban más, hogy a jegyzőnek nincs igaza.

Mert bizony mind a két hívő tábornak igaza van, ugyanis a teremtés és az evolúció között nem logikai „vagy”, hanem logikai „és” kapcsolat van.

Először volt a teremtés és azt követte az evolúció. Legalábbis ami az életet illeti. Élettelen anyagnak nincs evolúciója. Szénből, hidrogénből és klórból soha nem lesz evolúcióval PVC csatornacső.